

rende regulering og alene at foretage ændringer, som er en direkte følge af den politiske aftale, eller som er nødvendige for at få systemet til at fungere hensigtsmæssigt ifølge de intentioner, som ligger bag Vandmiljøplan II.

Og den nærmere regulering vil blive foretaget efter den hidtidige procedure. Således vil alle berørte parter blive inddraget i det forberedende arbejde og dermed selvfølgelig få mulighed for at blive hørt, og jeg vil også lægge vægt på at tage den landbrugsfaglige ekspertise med på råd. Der er jo tale om en regulering, som i høj grad stiller krav til den faglige driftsledelse ude på bedrifterne. Og jeg vil tilsige udvalget en hurtig besvarelse af de spørgsmål, der måtte være, så vi kan få udmøntet denne aftale i lovgivning, før Folketinget tager på sommerferie.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I lighed med fødevarerministeren vil jeg også sige tak til ordførerne og faktisk sige tak til alle ordførerne her i dag for en god diskussion. Imidlertid vil jeg selvfølgelig rette en særlig tak til de partiets ordførere, som i dag har bakket op bag Vandmiljøplan II og har lovet støtte til at få lovforslagene igennem inden sommerferien. Det synes jeg er godt.

Det er klart, at begejstringen har forskellige varmegrader – hvis man må sige det sådan – når man har lyttet til de forskellige ordførere, der står bag aftalen. Og det kan man drille hinanden med, og det kan man gøre sig morsom over, men kendsgerningen er jo kendt af alle: at vores udgangspunkter i denne sag har været meget forskellige.

Undervejs i forhandlingerne er vi ikke bare gået i dybden, men har også bestræbt os for at samle meget modstridende synspunkter. Og jeg kan bekræfte over for Folketinget, at det, hr. Christian Mejdahl på Venstres vegne har sagt her i dag, i virkeligheden kun er en beskeden afglans af alle de kritiske spørgsmål, han har stillet undervejs i forhandlingerne.

Venstres ordfører har sammen med andre partiets ordførere gjort en betydelig indsats for at belyse virkningerne for landbruget af det, vi nu gør, og har arbejdet på at få et resultat, som bliver så skånsomt over for landbruget som overhovedet muligt. Det vil jeg gerne bekræfte.

Jeg vil dog ikke som hr. Martin Glerup melde Venstre og De Konservative ind i nogen grøn klub, for det mener jeg faktisk er helt uforsigtigt. Det har pressen gjort, men det mener jeg ikke at dette forløb giver noget belæg for. Men

det, som jeg synes man godt kan kvittere for, er et solidt stykke arbejde, og at man har været ansvarlig over for den opgave, man har stået over for, og det har i hvert fald været opmuntrende for mig. Og det er jo også sådan med politiske forhandlinger, at når der stilles lødige kritiske spørgsmål, bliver slutresultatet ofte bedre.

I denne forhandling har vi oven i købet været begunstiget af, at der i mange år har været udført et meget dygtigt udrednings- og forskningsarbejde på området, som har gjort det muligt for os minut for minut, om jeg så må sige, under de månedlange forhandlinger, vi har haft, at spørge, hvordan det forslag virker i forhold til det forslag, og hvilken indvirkning den strategi har på vores målsætning i forhold til en anden strategi, og få meget hurtige svar fra de miljø- og jordbrugsfaglige forskningsinstitutioner, der har været indblandet i forhandlingerne. Og jeg må sige, at i den tid, hvor jeg har været i Folketinget, mindes jeg få andre tilfælde, hvor forskerne har været inddraget så direkte i beslutningsprocessen, som tilfældet har været her.

Når vi nu har været igennem et meget langt forhandlingsforløb, hvor vi har stillet om ikke et utal så i hvert fald mange lødige spørgsmål og fået mange lødige svar og skrevet en knivskarp aftale med nogle meget præcise formuleringer, så betyder det naturligvis også, at vi ikke kan belaste Folketingets arbejde med at gentage hele forhandlingen én gang til. Og hvis jeg overhovedet skal sige noget bebrejdende til Venstres og De Konservatives ordførere, så er det om det, at de nærmest lægger op til, at vi skal gentage hele forhandlingsforløbet undervejs i Folketinget, for det vil jeg advare imod.

Det, man derimod med rette kan sige – og jeg tror, det var fru Lene Espersen, der var inde på det – er, at hvis vi kan finde noget i fællesskab, som virker lige så godt, er regeringen og alle partierne, tror jeg, åbne over for at gøre det. Alt andet ville være stivt. Men det er ikke sådan, at vi skal gentage hele forhandlingsforløbet, for der er tale om et kompromis mellem forskellige opfattelser, og der er nået en balance, og den balance holder vi os til. Og i regeringen har vi ikke bare bestræbt os for, at forligspartierne kunne være fuldt informerede om alle vores oplysninger i forbindelse med forhandlingerne, men vi har også sørget for, at lovforslagene, så snart de var færdige fra koncipisternes hænder, tilgik forligspartierne for at